nõjel, kuis mina saaxi kuninga poiale. Arvati
kuuekst ülles ning leise eraakst mõisaga ja koja
waraga kuninga poial mehi olewat. [illegible] saatnud
ära ja [illegible] eraakst wäigeste elusa olewat.
Nakatwa jälle una enaga [illegible] ütlt wastek saxat
elama. Enne ta oli ka saxat saama ots oli punga
lagatt kinni pantu, piisi ja wesi jäiwa saama, muidu
ei pääxi saamatt wälja, kui piisi ja watt kaipawa saama
alatt oze wälja pääxiwa. Nad kirk saamatt waatja
Läz piisi kuningas tõrmutt lagak otsima, jälle
mere äärde, peni roogis katsi helja, nakatwa ülle
mere edimma kuninga Pühr pitole tõrmuse perra.
Saiewa kuninga Pühr jalle. Katz nakatz polkat
pelgit pite. Käima tõrmutt ootma. Aga piisi ei nõua
eraakst kellegi silma. Katz ei teda tõrmutt renki ku-
ninga Pühas minal tõrmutt, kui oman Suun Katz
Pul ära ja ootawa [illegible] kuninga ülles, ütlewa
radi kuningale: kui ja kuninga Pühr surnut tõr-
muse ära saadat. Sis jäsan ma elu, kui ei, sis jään
ära. Radi kuningas pattis una mae kõrkes ning
ütles: kes Sein peast saab tõrmu ära? Ütles kõhe
jalaga rat kellest, et nina teen ära. Kui ku-
ninga Pühas magasi, sutsi tatsi, kuninga Pühas Pühast
tõrmuse surnut wälja kats art tõrmuse sele ning
jooxi saamatt wälja, Atte pinile jälewa ning õigusa
jälle ülle mere tagasi. Mere päal nakatz pii-

katti xäerk tõrmutt enele xäätma ütles: kui ja
tõrmutt minale ei anna, sis ma kuola sina mõrde.
Pats nakatz tõrmutt pihnile sute katkma tõrmu
latte merde ning latz [illegible] chis ütles. Xäätiwa
merest wälja. Ots ütlewa wõtte kuninga lagak ütlewa:
kui ja tõrmutt lagak ei otsi, sis siin saa
ära. Wõtte kuninga kõrwas wae kaxko. Ütles:
lagi mere poolatt tõrmuse ära. Leizis ütz uts
kõraga kalka, kes ütles, et puia kaan ära
ütles: mere pohjan ora ütz [illegible] kes tõrmuse ära
teeb. Ja magat puistat watt jäewa oma kõtu
Wõtte latz [illegible] ere [illegible] ära ning
wõt tõrmuse wälja, doe tõrmuse watsile kõtt.
Tätiwa jälle xõdu minema. Sulima katsi
Cewa peamett enamt [illegible] katsi, ja oli
Caäng linna sulazes, ja ema oli ära kuolnu.
Tätiwa peamett linna [illegible], nakatwa tõrmuse
maa pääle Ceisima peamett ära, ütlewa, et mees
Ceisime tõrmuse ära, sulawa linnatt perenaja
Kotu, a nnema tõrmuse perenaks xäätt. Perenaes
aias ädaja maga ma paant tõrmuse tõrmu, waeldas
xätt tõrmutt Peätse tõrme, wõtles, kuis saasi
mo xaine ja [illegible] mees, kone ka tõrmutsen par-
xati, ning xäik [illegible], mis minal oli. Hrati
Lonekot ülles, leiße jälle kirk olewat, kui enne,
kuninga Pühr kõige sõnguga. Jälle mehkandes
Kõke saat saatt wälja. Oli awas jälle
naisega moisan elama.